

Utichlo šumění deště, dozněly hromy. Zaskučel vítr a rozehnal mraky. Louka se opět probouzí k životu cvrkáním hmyzu a štěbetáním ptáčků. Jen cesta se tiše vine někam do dálky, odkud se tlumeně ozývá ruch města a cinkot náradí kameníků opravujících hradby.

Po cestě uhání liška a tiše si poštěkává nějakou melodií. Tlapky jedna za druhou čvachtají v čerstvých kalužích. Liška nese nabitý pytel, který jí s každým skokem dunivě dopadne na záda. Pokaždé v něm zašustí cosi sypkého. Jen prosvištěla okolo a zmizela v dálce.

Soumrak se tiše vplížil nad krajinu. Zvon na věži odbíjí klekání. Z dálky se s dupotem přihnul ježek, zacinkalo cosi kovového. Ježek si tiše mumlá, z šepotu je rozumět jen „pytel“ a „rozpíchám“.

Už je pryč. Temnou krajinou zní houkání puštíka.